

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

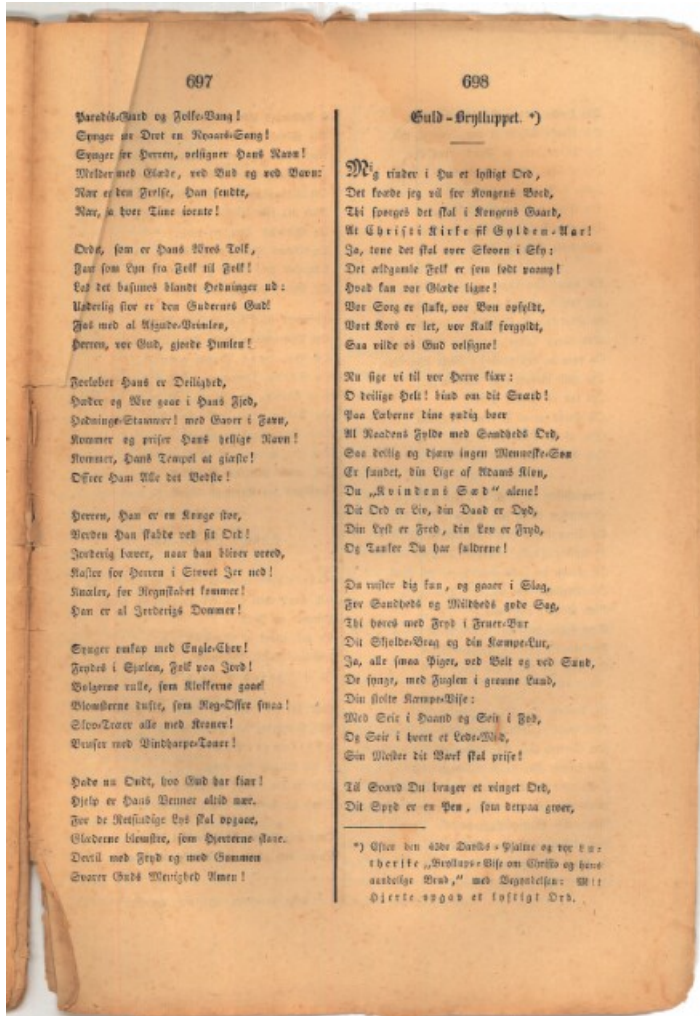
Titel: Salmer i anledning af jubelfesten 1836

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Salmer i anledning af jubelfesten 1836", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 697. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1836_567-txt-shoot-idm872/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kærlig-Hjert og Høje-Bang!
 Synger de Duet en Kærlig-Sang!
 Synger for Herren, derligner Hans Naam!
 Medlem med Glæde, ved Gud og ved Naam:
 Han er den Høje, Han sendte,
 Han, som vor Tids Isende!

Deh, som er Hans Høje Tolk,
 Høje som Høje sig Høje til Høje!
 Det det høje med Høje Høje ud:
 Høje sig er den Høje Høje!
 Høje med al Høje-Høje,
 Herren, ved Gud, Høje Høje!

Recleret Hans er Høje-Høje,
 Høje og Høje som i Hans Høje,
 Høje-Høje-Høje med Høje i Høje,
 Høje og Høje Hans Høje Høje!
 Høje, Hans Høje og Høje!
 Høje Hans Høje det Høje!

Herren, Han er en Høje Høje,
 Høje Han Høje ved Høje!
 Høje sig Høje, naar Han Høje Høje,
 Høje sig Høje i Høje Høje!
 Høje, for Høje Høje Høje!
 Han er al Høje Høje!

Synger Høje med Høje-Høje!
 Høje i Høje, Høje som Høje!
 Høje sig Høje, som Høje Høje!
 Høje sig Høje, som Høje Høje!
 Høje sig Høje, som Høje Høje!
 Høje sig Høje, som Høje Høje!

Høje nu Høje, som Høje Høje!
 Høje er Hans Høje Høje Høje.
 Høje de Høje Høje Høje Høje,
 Høje sig Høje, som Høje Høje.
 Høje sig Høje og med Høje Høje
 Høje sig Høje Høje Høje!

Guld-Brylluppet *)

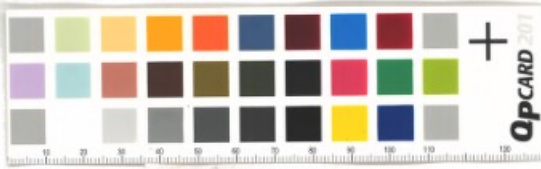
De synger i Du er Høje Høje,
 Det Høje jeg vil for Høje Høje,
 Det Høje det Høje i Høje Høje,
 At Christi i Høje Høje Høje!
 Ja, tone det Høje over Høje i Høje;
 Det Høje Høje er som Høje Høje!
 Høje som var Høje Høje!
 Det Høje er Høje, ved Høje Høje,
 Høje Høje er Høje, ved Høje Høje,
 Høje Høje er Høje Høje!

Nu Høje vi til vor Høje Høje:
 O Høje Høje! Høje om det Høje!
 Høje Høje Høje Høje Høje
 At Høje Høje med Høje Høje,
 Høje Høje og Høje Høje Høje Høje.
 Et Høje, din Høje af Høje Høje,
 Du „Høje Høje“ Høje!
 Det Høje er Høje, din Høje er Høje,
 Din Høje er Høje, din Høje er Høje,
 Og Høje Du Høje Høje!

Du Høje sig Høje, og Høje i Høje,
 Høje Høje og Høje Høje Høje,
 At Høje med Høje i Høje Høje
 Du Høje Høje og din Høje Høje,
 Ja, alle Høje Høje, ved Høje og ved Høje,
 De Høje, med Høje i Høje Høje,
 Din Høje Høje Høje:
 Høje Høje i Høje og Høje i Høje,
 Og Høje i Høje et Høje Høje,
 Høje Høje det Høje Høje!

At Høje Du Høje et Høje Høje,
 Det Høje er en Høje, som Høje Høje,

*) Høje den Høje Høje Høje og Høje Høje
 Høje Høje Høje Høje Høje Høje og Høje
 Høje Høje Høje Høje Høje Høje Høje Høje
 Høje Høje Høje Høje Høje Høje Høje Høje

Dit Hjerte er din Stærked adreder,
 Dit Hænde Skjold er din Hænder Skat,
 Og Pæne dine er Sandhedens Ven,
 Der Stæbt i Mæle fuldbyrdet er Søn,
 Naar Jætt de gjennemfare!
 Dit Stiel er Almagt underfuld,
 Din Hænde Kirkegængens Guld,
 Evindeligt skal de være!

Du holder sin Egen og elsker Gødt,
 Dit Hjerte, o Gud! din Gud dig blot,
 Af Guds Røst du lærer Guds Ord,
 Med Væren ledet du lærer Guds Ord,
 Og hvor du end serket i Kæde eller Ørn,
 Dig altid omfatter en Vind-Ørn,
 Det kan ei mindre være!
 Dit Hænde er ei af Stal og Stærn,
 Men af det Hænde Elfenben,
 Det sinner der Digt til Hænde!

Etter Gode og Jætt er i din Hælt,
 Grundfæstet skal være i Guds-Tal,
 Og Dronningen selv i Hænder-Vægt,
 Af Guds Røst du lærer Guds Ord,
 Dit Hænde det holder sin Tønde fra Gode:
 Dit Hænde, det holder i Dag vænt,
 Med Guds Røst englevent;
 Betænk din Hægt og Dronning-Kaar,
 Hørgem dit Hælt og Hænder Gode,
 Og skal for din Digt være!

Du kommer fra Jætt et Hænder-Kælt,
 Med Gode i Stiel, med Gode og Guld,
 Jætt Dronnen paa Hænder yndigjæld,
 Gode hellig skal de og til dig!
 I Gode skal den mægtigst fremgaaer
 Hænderfæstet fra Hænder, vel serket i Hænder,
 Med endig Gode-Dronnen;
 Som Hænder holdt, som Hænder red,
 De sange for dig med Gode ved,
 De hætte hos dig sig hævne!

I Hænder-Kælt, som du har midt,
 Dig Hænder et Gode-Kælt serket,
 Som atter sig gødt i Hænder-Kælt,
 De sanger venter fuldbyrdt en Kælt!
 Dit Dronning-Kaar gaaer fra Hægt og til Hægt,
 Med det saer Stiel i Hænder-Kælt,
 Og Hænder Hætt det erket,
 Og Hænder Hætt, men Hænder Hætt,
 Hænder hætt til Gode-Kælt.
 Og sanger din Hænder-Kælt!

Hænder-Kælt sang den Hænder Hætt
 Om Hænder-Kælt, Kong Davids Søn,
 Om Hænder-Kælt Dronner yndigjæld,
 Og Hænder-Kælt Dronning med Hænder-Kælt;
 Men Hænder-Kælt den sange om Hænder-Kælt,
 Og Hænder, den hætt her Dag vænt,
 Med Hænder-Kælt og Hænder-Kælt!
 Som Hætt er ket, venter Hætt er ket,
 Til under Hænder-Kælt Hætt!
 Hænder-Kælt venter Hætt-Kælt!

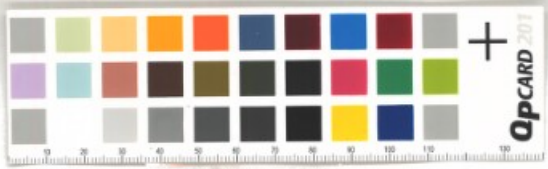
Kirkens Gylde-Aar. *)

Gode-Kælt er ketket! med Hætt har vi Hætt,
 Hætt, hætt med Hætt er ketket!
 Hætt og Hætt
 Et kan Hætt af Gode-Kælt,
 Hættens Gode hævnen
 Hætt er i Hætt og Hætt!

Hætt skal det være, med Hætt paa Hætt:
 Hætt Hætt har Hætt om et!
 Hætt og Hætt!
 I Hætt Hætt har Hætt,
 Hætt nu din Hætt Hætt!
 Hætt om Hætt du har i Hætt!

Dere mig sanger den Hætt Hætt,
 Hætt mig Hætt og Hætt Hætt!

*) Efter Hættens Hætt i Hætt.

Dit Hjerte er din Stærked andæder,
 Det Haale Hjerte er din Aendelst Star,
 Og Pæne dine er Sandhedens Ven,
 Der Stædt i Verle saldholt et Søn,
 Naar Jætt de gjennemfare!
 Din Stær er Almagt underfuld,
 Din Aendelst Kirckligheds Guld,
 Evindelich Sal de vare!

Du holder sin Egen og elker Gødt,
 Dit saler, o Gud! din Gud dig lot,
 Af Gudskaens Digt-Skinn serest,
 Med Verle salde du kerker Christ,
 Og hvor du end serest i Kæde eller Øy,
 Dig altid endstiller en Kirck-Skift,
 Det kan ei mindre være!
 Dit Hænde er ei af Kæde og Stær,
 Men af det Haale Elskerens,
 Det siner der Dætt til Ver!

Etter Gødt og Jætt er i din Hælt,
 Grundstærken Naar ser i Særde-Tal,
 Og Dronningen selv i Hætted-Vægt,
 Af Guds-Skifte er hendes Dægt!
 Til Jættens det lyder sin Toner fra Gødt:
 Dit Verker, det holdes i Dag vaant,
 Med Gødtens englerens;
 Betænk din Hægt og Dronning-Naar,
 Høylem dit Høtt og Jættens Gødt,
 Og Naar for din Dætt alene!

Du kommer fra Jætt et Jættens-Kælt,
 Med Gødt i Stær, med Gødt og Guld,
 Jætt Dættens paa Naar yndigjælt,
 Gødt hestich stæ de og til dig!
 I Gødtens ser den indstærst stængsær
 Hættedstærken fra Hættens, vel serest i Naar,
 Med endig Gødtens-Dættens;
 Som Kisten hold, som Kisten red,
 De spæge for dig med Stærne sed,
 De stæ de hos dig sig hømme!

I Hættens Stær, som du har mid,
 Dig stærkes et Stær-Kælt serest,
 Som atter sig gødt i Hættens-Stær,
 De stænger vødt saldholt en Kætt!
 Dit Dronning-Naar gødt fra Stær og til Stær,
 Med det saer Stær i Kættens-Stær,
 Og Hættens Hætt det stæ,
 Og Naar Naar, men Verden stær,
 Hættens hold til Gødtens-Kætt.
 Og spæge din Verker-Skift!

Stærken sang den Hættens Naar
 Om Hættens stær, Kong Davids Stær,
 Om Hættens Dættens yndigjælt,
 Og Stær ad Dronning med Hættens Guld;
 Men Hættens den spæge en Christ over Stær,
 Og Verden, den stæker her Dag vaant,
 Med Hættens-Dætt og Naar!
 Ver Træ er rid, vødt Naar er stær,
 Til under Hættens Hættens
 Hættens vødt Hættens-Gødt!

Kirkens Gylde-Aar. *)

Christus er omdætt med ham har vi Alt,
 Alt, hold med Stærket er yndigjælt!
 Hættens og Jætt
 Et kan Verket af Gødt's Dætt,
 Verkerens Gødt alstærmen
 Ja er i Jættens og Hættens!

Hættens sal det vødt, med Vættens paa Træde:
 Alle Hættens har spægt om os!
 Stærke og Trætt!
 I dit Hættens ser vødt,
 Vøtt nu din Hættens Stærne!
 Spægt en vødt du har i Hættens!

Dætt mig stæker den Hættens Hættens,
 Saler mig hættens og Kirckligheds Hættens!

*) Efter Propheeten Gødtens i det Gødt.

